

Domslut

1. Undernummer 0207 12 90 bilaga I till kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 av den 17 december 1987 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2091/2005 av den 15 december 2005 om offentliggörande för 2006 av exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter, ska tolkas så, att en slaktkropp av fjäderfä klassificerad enligt detta undernummer ska vara helt urtagen, vilket innebär att det är till nackdel i klassificeringshänseende att exempelvis en del av tarmen eller luftstrupen efter maskinell urtagning fortfarande sitter fast på slaktkroppen.
2. Produktkoden 0207 12 90 9990 i bilaga I till förordning nr 3846/87, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2765/1999 av den 16 december 1999, ska tolkas så, att begreppet "varierande sammansättning" innebär att slaktkroppen får innehålla högst fyra av de slaktbiprodukter som anges i koden, varav en eller flera av varje sort, förutsatt att det totala antalet inte överstiger fyra.
3. Undernummer 0207 12 10 i bilaga I till förordning nr 3846/87, i dess lydelse enligt förordning nr 2765/1999, ska tolkas så, att det inte omfattar slaktkroppar av fjäderfä i vilka någon av de slaktbiprodukter som anges i detta undernummer — hals, hjärta, lever och krås — förekommer flera gånger.
4. Undernummer 0207 12 10 i bilaga I till förordning nr 3846/87, i dess lydelse enligt förordning nr 2765/1999, ska tolkas så, att det omfattar, med avseende på klassificering i exportbidragshänseende, slaktkroppar av fjäderfä på vilka det efter den maskinella plockningen sitter kvar några små vingpennor, fjädrar, ving- eller stjärtpennslut och dun, dock under förutsättning att dessa fjäderrester är förenliga med egenskapen stekkyckling och med kravet på sund, god och marknadsmässig kvalitet.
5. Produktkoden 0207 12 90 9990 i bilaga I till förordning nr 3846/87, i dess lydelse enligt förordning nr 2765/1999, ska tolkas så, att en slaktkropp av fjäderfä inte omfattas av nämnda produktkod när luftstrupen fortfarande sitter ihop med halsen.
6. Vid tullmyndighetens kontroll av huruvida exportvaran motsvarar det i exportdeklarationen angivna tulltaxenumret ska resultatet av en partiell undersökning av de deklarerade varorna gälla alla varor som omfattas av deklarationen, i enlighet med artikel 70.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Det får inte finnas en felmarginal som gör det möjligt att anse att en anomali inte är till nackdel i exportbidragshänseende.

(¹) EUT C 209, 31.7.2010.
EUT C 274, 9.10.2010.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 november 2011 (begäran om förhandsavgörande från Okresní soud v Chebu — Republiken Tjeckien) — Hypoteční banka, a.s. mot Udo Mike Lindner

(Mål C-327/10) (¹)

(Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område — Avtal om fastighetskredit mellan en konsument som är medborgare i en medlemsstat och en bank i en annan medlemsstat — En medlemsstats lagstiftning i vilken det tillåts, då konsumentens hemvist är okänt, att talan väcks mot denne vid en domstol i denna stat)

(2012/C 25/19)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Okresní soud v Chebu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Hypoteční banka, a.s.

Svarande: Udo Mike Lindner

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Okresní Soud Cheb — Tolkning av artikel 81 FEUF, artiklarna 16.2 och 17.3 och 24 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 12, s. 1) samt artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EUT L 95, s. 29) — Behörighet avseende ett avtal om fastighetskredit som har ingåtts mellan en konsument som är medborgare i en medlemsstat och en bank i en annan medlemsstat — En medlemsstats lagstiftning i vilken det tillåts, då konsumentens hemvist är okänt, att talan väcks mot denne vid en domstol i denna stat

Domslut

1. Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas på så sätt, att det för att dess behörighetsregler ska tillämpas krävs att den tvist som är anhängiggjord vid en domstol i en medlemsstat kan ge upphov till frågor om huruvida nämnda domstol har internationell behörighet. En sådan situation uppkommer i ett sådant fall som det som är i fråga i det nationella målet, där en talan har anhängiggjorts vid en domstol i en medlemsstat mot en medborgare i en annan medlemsstat, vars hemvist är okänt för nämnda domstol.

2. Förordning nr 44/2001 ska tolkas på så sätt att

— i en sådan situation som den som är i fråga i det nationella målet — där en konsument som ingått ett avtal om en långfristig fastighetskredit, innehållande ett krav om att medkontrahenten ska meddelas alla adressändringar, har bytt hemvist innan talan väckts mot vederbörande avseende åsidosättande av dennes avtalsenliga förpliktelser — domstolarna i den medlemsstat där konsumenten senast hade hemvist är behöriga att pröva denna talan enligt artikel 16.2 i förordning nr 44/2001, när det inte är möjligt för dem att, med tillämpning av artikel 59 i förordningen, fastställa svarandens aktuella hemvist och de saknar bevis för att denne har sitt faktiska hemvist utanför unionen,

— förordningen inte utgör hinder mot tillämpning av en bestämmelse i en medlemsstats nationella processrätt enligt vilken det, för att undvika *déni de justice* (rättsvägran), föreskrivs att talan kan föras mot en person med okänt hemvist i denna persons frånvaro, om den domstol vid vilken talan väckts, innan den avgör målet, förvisar sig om att samtliga de efterforskningar som krävs enligt omsorgsprincipen och principen om tro och heder har genomförts för att finna svaranden

(¹) EUT C 246, 11.9.2010.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 november 2011 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts (Lettland)) — Norma-A SIA och Dekom SIA mot Latgales plānošanas reģions, som trätt i stället för Ludzas novada dome

(Mål C-348/10) (¹)

(Offentlig upphandling — Direktiv 2004/17/EG — Artikel 1.3 b — Direktiv 92/13/EEG — Artikel 2d. 1 b — Begreppet tjänstekoncession — Tillhandahållande av kollektiva busstransporttjänster — Rätt att utnyttja tjänsten och utbetalning av ett belopp till tjänsteleverantören som ersättning för förlust — Den risk som är förenad med utnyttjandet av tjänsten är begränsad enligt nationell rätt och enligt avtalet — Prövningsförfaranden i samband med offentlig upphandling — Huruvida artikel 2d. 1 b i direktiv 92/13/EEG är direkt tillämplig på avtal ingångna före utgången av fristen för införlivande av direktiv 2007/66/EG)

(2012/C 25/20)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Norma-A SIA och Dekom SIA

Motpart: Latgales plānošanas reģions, som trätt i stället för Ludzas novada dome

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Augstākās tiesas Senāts — Tolkning av artikel 1.3 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfaranden vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 134, s. 1) och av artikel 2d.1 b i rådets direktiv 92/13/EEG av 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 76, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 127), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling (EUT L 335, s. 31) — Begreppet tjänstekoncession — Avtal om tillhandahållande av tjänster avseende kollektiv busstrafik som innebär att vederlaget består i en rätt att utnyttja tjänsten och att den upphandlande enheten ersätter tjänsteleverantören för förluster som uppkommer i samband med utnyttjandet, varvid verksamhetsrisken är begränsad enligt den nationella lagstiftningen och avtalet — Prövningsförfaranden vid offentlig upphandling — Talan om ogiltigförklaring av koncessionsavtalet — Fråga huruvida artikel 2d.1 b i direktiv 92/13/EEG är direkt tillämplig i Lettland på offentliga kontrakt som tilldelats före utgången av fristen för att införliva direktiv 2007/66/EG

Domslut

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ska tolkas så, att det rör sig om ett tjänstekontrakt enligt artikel 1.2 d i detta direktiv när avtalsparten, enligt de offentligrättsliga regler och avtalsklausuler som reglerar tillhandahållandet av dessa tjänster, inte står en betydande del av den risk som den upphandlande myndigheten står. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida transaktionen i det nationella målet ska klassificeras som en "tjänstekoncession" eller ett "tjänstekontrakt", med beaktande av alla de egenskaper som är utmärkande för nämnda transaktion.

2. Artikel 2d.1 b i rådet direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets